

Geachte lezer,

Gisteren attendeerde een lezer mij er op, dat de heer Burggraaf uit Canada, heeft gemeend te moeten reageren op enkele artikelen omtrent het sacrament van de heilige doop, die op m'n website staan. Voor hen die niet weten wie de heer Burggraaf is, hierbij een foto zoals hij zichzelf op z'n website www.derokendevlaswiek.nl presenteert, c.q. profileert.

G.P.P.B.....the lone ranger

Ongeveer twee weken geleden kreeg ik deze mail binnen :

Van: A. Jansen - Versluis

Verzonden: woensdag 24 maart 2010 19:33

Aan: dkleenp@klikSAFE.nl

Onderwerp: website kinderdoop

Geachte heer Kleen,

Op uw website staat een stuk over de kinderdoop, ik heb het gelezen en herlezen, maar kan er niet mee uit de voeten. Het strijd totaal tegen mijn gereformeerde gevoel dat ik omtrent de kinderdoop heb. Wij hebben ook kinderen en hebben die vol overtuiging ten doop gehouden. Hebben onze vaders dan zo gedwaald? Ik zou graag uw mening of weerlegging van dat artikel horen. Misschien kunt u op de site uw commentaar publiceren?

Overigens zijn we blij met div. artikelen die u publiceert. Graag daar mee doorgaan...!!

Met vriendelijke groeten,

Ada Jansen-Versluis

Leersum

Op deze mail heb ik gereageerd. Deze vrouw heeft gemeend mijn reactie door te moeten sturen naar de heer GPPB. Nou, dat mag natuurlijk best. Ik moest er helaas wel via anderen achter komen. Het had misschien wat fatsoenlijker geweest, als zij het me even zelf had laten weten. Het scheen mij zo toe, dat deze vrouw erop uit was twee mensen openlijk tegen elkaar uit te willen spelen. Dat blijkt namelijk uit haar mail aan GPPB, lees hier :

“Dit stuk vraagt om een reactie; is het echt zo dat de kinderdoop niet Bijbels is? De site van DJK begint steeds meer een vergaarbak te worden van 'dweppers en drijvers'. Bovendien lijkt het er verdacht veel op

dat hij soms stukken van uw site "leent". Maar met diverse publicaties zijn we wel blij mee, bijv. de stukken van sommige oudvaders, we hebben een grote boekenkast, maar niet alles staat daar in. Waar we moeite mee hebben is dat hij overal stukken "leent" zonder bronvermelding of toestemmingsverklaring. En of zijn audio preken altijd de toestemming hebben van de sprekers betwijfelen we. Onze vraag aan u om een weerlegging, is gedaan met oprechte bedoelingen! We willen graag het Bijbelse antwoord over de kinderdoop. Sterkte met de weerlegging!"

Ja, ja, lezer. Dat is toch wat! Hoe vriendelijk kunnen sommigen in je aangezicht doen, en hoe achterbaks kan men vervolgens weer over je spreken naar anderen. Zo zie je maar weer! Ook in deze raakt een mens nooit uitgeleerd. Zijt dan voorzichtig gelijk de slangen, en oprecht gelijk de duiven. Ter zake nu dan. Want, om welk artikel draait het uiteindelijk?

http://www.derokendevlaswiek.nl/index.html?target=PERSBERICHTEN_IIIWEERLEGGING_DJ_KznVISIE_KINDERDOOP.html

Wanneer ik dit dan lees, dan denk ik weleens. Wat kunnen sommigen toch ontzaggelijk veel schrijven, zonder uiteindelijk iets te zeggen. Schrijven om hun gelijk, schrijven zonder een boodschap, vechtend voor hun gelijk, waarmee ze Gods Woord naar hun bepaalde uitleg proberen te buigen. Is dan alles wat GPPB verder schrijft onwaarheid? Ik acht van niet, hoewel ik het op sommige punten beslist niet met hem eens ben. Hier betreft het dus zo'n punt, namelijk de kinderdoop. Wie heeft er in deze dan het laatste woord...?? Alleen Gods heilig en onfeilbaar Woord. Maar, nu komt het weer. Hoe leest gij het Woord, en verstaat gij ook hetgeen gij leest...?? Buigt gij het Woord naar u toe, ten behoeve van de verdediging van uw eigen visie...?? Of laat gij het Woord spreken, en probeert gij te luisteren naar wat het Woord Gods u in deze te zeggen heeft? Kijk lezer, daar gaat het uiteindelijk nu maar om.

Omtrent het punt van de kinderdoop heb ik enkele stukken van anderen op m'n website geplaatst, waarin ik het niet met alles eens ben, maar wel volledig met de strekking van hun verdediging eens ben. Het is tenslotte een wijs man die in geen van zijn woorden struikelt. Van wie kan dit gezegd worden? Slechts van Jezus Christus, die met slechts een paar woorden alles kon zeggen. Wij kunnen het dus slechts maar benaderen. Wanneer was de belijdenis van het geloof op zijn allerzuiverst? Was dit niet in de tijd in de tijd der apostelen? Welnu, op dit punt acht ik het getuigenis en de handelingen der apostelen van meerder en hogere waardij, als de belijdenis omtrent de heilige doop van de reformatoren.

Ik wil nu even ingaan op enkele citaten van de heer Burggraaf.

GPPB : *"In het Nieuwe Testament wordt nergens letterlijk vermeld dat er kinderen gedoopt worden, maar dat betekent niet dat het niet gebeurde. Op verschillende plaatsen wordt vermeld dat gelovigen met hun hele gezin gedoopt worden (Hand. 16:15 en 33; 1 Kor. 1:16; vergelijk ook Hand. 11:14 en 18:8). In Handelingen 2:39 wordt de belofte die met de doop verbonden is, ook toegezegd aan kinderen. In Kolossenzen 2:11-12 wordt een duidelijk verband gelegd tussen de doop en de besnijdenis. Hoewel Paulus in Kolossenzen 2:11 de doop en besnijdenis in één adem noemt, is er geen sprake van een letterlijk voorschrift van de kinderdoop. Is de kinderdoop dan wel geoorloofd?"*

DJK : Let eens op, in welke volgorde hij hier enkele teksten achtereen laat volgen. Hij noemt eerst het huis van Lydia de purperverkoopster, Hand. 16:15. Daarna het huisgezin van Stefanus, 1 Kor. 1:16. Om te besluiten met : En Crispus, de overste der synagoge, geloofde aan den Heere met geheel zijn huis; en velen van de Korinthiërs, hem horende, geloofden, en werden gedoopt, Hand. 18:8.

Leest u ook het onderstreepte, lezer? Het gehele huisgezin van Crispus geloofde aan de Heere, en velen van de Korinthiërs met hen. Het geloof was ook bij hen door het gehoor, en hun gehoor was door het gepredikte Woord Gods. Het geloof ging bij hen dus voorop. In andere tekstgedeelten uit de handelingen der apostelen komt duidelijk naar voren dat de gelovigen door het geloof de Werkmeester van dat zaligmakende geloof ook ontvingen, namelijk de Heilige Geest. In dit geval mogen we hier ook spreken van de Geest der levendmaking, de verworven Geest van Christus Jezus, Rom. 8:9, Joh. 16:13-15. Dit is de Geest der aanneming tot kinderen, door Wie zij roepen: 'Abba, lieve Vader!' Mijn vraag is dan, zou het huis van Lydia en het huisgezin van Stefanus dan ook niet eerst geloofd hebben....?? Ik acht van zeker wel. Hoe ben ik daar zo zeker van? Wel, dat kunt u dus opmaken uit andere Schriftgedeelten uit de Handelingen der apostelen. Lees hier.

De drieduizend Pinksterlingen

En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal. En met veel meer andere woorden betuigde hij, en vermaande hen, zeggende: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht! Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen. Hand. 2:37-41.

De kamerling van Candace

En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. En hij gebod den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem, Hand. 8:36-38.

Het huis van Cornelius en zijn vrienden

Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd. Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God groot maken. Toen antwoordde Petrus: Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij?, Hand. 10:24-47.

De stokbewaarder en zijn huisgezin

En de stokbewaarder, wakker geworden zijnde, en ziende de deuren der gevangenis geopend, trok een zwaard, en zou zichzelf omgebracht hebben, menende, dat de gevangenen ontvloden waren. Maar Paulus riep met grote stem, zeggende: Doe uzelf geen kwaad; want

wij zijn allen hier. En als hij licht geëist had, sprong hij in, en werd zeer bevende, en viel voor Paulus en Silas neder aan de voeten; En hen buiten gebracht hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde? En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis(= dit was dus een profetie). En zij spraken tot hem het woord des Heeren, en tot allen, die in zijn huis waren. En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen. En hij bracht hen in zijn huis, en zette hun de tafel voor, en verheugde zich, dat hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was, Hand. 16:27-34.

Mijn vraag dan weer : ‘Indien al deze huisgezinnen eerst geloofd hebben door het gehoor van het gepredikte Woord Gods, zou het dan bij het huisgezin van Stefanus en het huis van Lydia wezenlijk anders zijn gegaan?’” Zouden zij allen dan ook niet eerst geloofd hebben? Immers, ja toch...!! Hierbij wil ik de kanttekening maken dat de Schrift bij Lydia niet spreekt van haar huisgezin, maar van haar huis. Daarnaast spreekt zij over ‘mijn huis, en niet over ‘ons huis’. Er staat in ieder geval nergens dat zij getrouwd was en een gezin had. Wanneer de apostel Petrus op de Pinksterdag deze profetie doet: “Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal, Hand. 2:39.” Dan moeten wij die niet anders verstaan, als hoe deze belofte telkens aan de gelovigen is toegepast geworden. Dan krijgen we deze tekst als volgt te lezen: Want u komt de belofte toe, en uw (gelovige) kinderen, en allen (= verkorenen), die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal. Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen. En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt, Rom. 8:29-30.

Hoe dat geloof wordt toegepast kunnen we onder anderen lezen in de profetieën van Ezechiël: “Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen. Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen. En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesen hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen, Ezech. 36:24-27.”

Vanuit dit en andere tekstgedeelten, kunnen we opmaken dat, het sacrament van de heilige Doop een teken en zegel is van de geestelijk doop der gelovigen. Wat moeten wij dan onder de geestelijke doop verstaan? Lees hier:

Romeinen 6:3-8

Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die

is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven;

Galaten 3:25-27

Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester. Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

Kolossensen 2:11-13

In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft. En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende.

Zoals ik u al eerder vermeld heb, dienen wij Gods Woord altijd te lezen en te verstaan vanuit de leerbrieven der apostelen. Zou het dan teveel gezegd zijn dat u in ditzelfde verband de genezing van Naaman de Syriër dient te verstaan. Denk ook eens aan het beeld van Jona den Profeet. Maar denk ook eens aan Israëls verlossing uit Egypteland. Het bloed werd gestreken, het paaslam werd gegeten moest gegeten worden tot hun behoudenis. Was dit dan niet een geestelijk beeld van Joh. 6 vers 54 : Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.....?!

Wie dit niet ziet, is nog blind, en verstaat NIETS van de boodschap van het Goddelijke Woord. God bracht dus de dood over alle die in het dienshuis waren, het bloed der verlossing en behoudenis was in het diensthuis van Egypteland gestreken aan de huizen der Israëlieten, waarna zij in vrijheid uittogen richting de rode zee. Het geestelijke beeld van het doortrekken van de rode zee, was dus een teken en zegel van Israëls' verlossing door Gods machtige en sterke Hand, lees en herlees daartoe Exodus 12 en 13. Lees hier een verhandeling van G.D. Krummacher over Israëls verlossing, en haar eerste legerplaats.

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/02/de-wandelingen-israels-deel-01-sukkoth.pdf>

Bij het geestelijke verkoren Israel is dat dus wezenlijk niet anders, geliefde lezer. Dat heb ik u daarnet laten lezen. Telkens was er eerst het geloof in Jezus Christus, waardoor Zijn reinigende en verlossende Bloed door de onwederstandelijke werking van de Heilige Geest werd toegepast. Daarna volgde de Doop, als teken en zegen van hun geestelijke verlossing. Mozes was de middelaar van het oude verbond, en Christus de Middelaar van het nieuwe verbond. Daarom was Israel in Mozes gedoopt, 1 Korinthe 10:2, en het geestelijke verkoren Israel in Christus gedoopt, Rom. 6:3, Gal. 3:27, Kol. 2:12.

Is het dan teveel gezegd, wanneer we dan deze door Christus Zelf ingestelde Bijbelse volgorde aanhouden...?? Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden, Markus 16:16.

En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is, Hand. 8:36-37.

Uit deze tekst kunnen we dus ook het volgende opmaken: **“Indien gij NIET van ganser harte gelooft, zo is het NIET geoorloofd om gedoopt te worden....!!”**

Toch beled bijv. Simon de tovenaer ook zijn geloof in Christus, en werd door Filippus gedoopt, Hand. 8:13. Uit zijn zondige begeerte om zich te verrijken door middel van de gave van de Heilige Geest, bleek dat Simon nooit middels een waar geloof met Christus Jezus verenigd was geworden. Toch was hij gedoopt. Precies hetzelfde gold Demas en Diotrefes, 2 Tim. 4:10, 3 Joh. 1:9-11, die toch kennelijk door de apostelen als ogenschijnlijke godzalige mannen geroepen waren als hulppredikers der apostelen, vergelijk Hand. 6:3. Hieruit kunnen we twee dingen leren. Namelijk, dat de apostelen, de ouderlingen en de diakenen de vroegchristelijke gemeenten niet zuiver konden bewaren, en dat hun doop ongeoorloofd was, omdat hun ongelooft uit hun werken openbaar kwam.

Bij Saulus van Tarsen, de latere apostel Paulus, was dit in deze zelfde volgorde geschiedt. Eerst heeft hij van ganser harte geloofd, en daarna werd hij gedoopt. Hoe weet ik dit? Na drie dagen preekte hij namelijk terstond de Christus, in Wien hij geloof had, 2 Tim. 1:12, Hand. 9:17-20, 1 Joh. 4:15. “En een zekere Ananias, een godvruchtig man naar de wet, goede getuigenis hebbende van al de Joden, die daar woonden, Kwam tot mij, en bij mij staande, zeide tot mij: Saul, broeder, word weder ziende! En ter zelfder ure werd ik ziende op hem. En hij zeide: De God onzer vaders heeft u te voren verordineerd, om Zijn wil te kennen, en den Rechvaardige te zien, en de stem uit Zijn mond te horen. Want gij zult Hem getuige zijn bij alle mensen, van hetgeen gij gezien en gehoord hebt. En nu, wat vertoeft gij? Sta op, en laat u dopen, en uw zonden afwassen, aanroepende den Naam des Heeren, Hand. 22:12-16.”

Misschien mogen we vanuit deze Bijbelse volgorde dan ook de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan als volgt verklaren: *Maar een zeker Samaritaan, reizende, kwam omtrent hem, en hem ziende, werd hij met innerlijke ontferming bewogen. En hij, tot hem gaande, verbond zijn wonden, gietende daarin olie en wijn; en hem heffende op zijn eigen beest, voerde hem in de herberg en verzorgde hem. En des anderen daags weggaande, langde hij twee penningen uit, en gaf ze den waard, en zeide tot hem: Draag zorg voor hem: en zo wat gij meer aan hem ten koste zult leggen, dat zal ik u wedergeven, als ik wederkom, Lukas 10:33-35.* De Samaritaan in deze gelijkenis is het beeld van Christus, die een verloren zondaar komt redden uit het graf der zonden. “En hij, tot hem gaande, verbond zijn wonden, gietende daarin olie en wijn”, vergelijk Joh. 19:34, de wijn ziet geestelijk op het bloed der verzoening, en de olie ziet op Zijn verworven Geest Die het uit Hem neemt en het Zijn kinderen tot vrijheid en verlossing verkondigt, Joh. 16:13-15. De herberg ziet geestelijk op zijn Woord dat van Hem getuigt, gepredikt door Zijn knechten(= de waard). Twee penningen langde de Samaritaan uit, en gaf ze aan de waard. Deze twee penningen zien geestelijk op de heilige sacramenten, die Hij heeft ingesteld tot verzegeling en versterking van het geschonken geloof in Hem, (de wijn en de olie). *Deze is het, Die gekomen is door water en bloed, namelijk Jezus, de Christus; niet door het water alleen, maar door het water en het bloed. En de Geest is het, Die getuigt, dat de Geest de waarheid is, 1 Joh. 5:6.*

Doop niet in plaats van besnijdenis

De heilige Doop is nooit in de plaats gekomen van de besnijdenis, evenmin als het Nieuwe Verbond in de plaats is gekomen van het Oude Verbond. Het nieuwe verbond in Christus was de vervulling van het oude verbond in Mozes. De besnijdenis en de doop waren wel tekenen van de verlossing door het zaligmakende geloof in Jezus Christus. *En de HEERE, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om den HEERE, uw God, lief te hebben met uw ganse hart en met uw ganse ziel, opdat gij levet, Deut. 30:6, vergelijk Jeremia 4:4.* De geestelijke besnijdenis van het hart door God, is wezenlijk niets anders als het geestelijk gedoopt zijn in de dood van Jezus Christus, Rom. 6:3, Gal. 3:27, Kol. 2:12. Waren dan allen die in de belofenis aan Abraham geestelijk besneden, zoals bij Abraham zelf wel het geval was? Immers neen, toch! Maar bij de bediening van de heilige Doop was dit wel het geval. Dat heb ik u hierboven inmiddels aangetoond. Heel de Bijbel draait om Jezus Christus, en het aardse Israel en het geestelijke Israel. Wie dat niet ziet, is werkelijk stekeblind. Zoals Hij lichamelijk uit het aardse volk van Israel geboren is geworden, zo is Hij geestelijk uit het verkoren geestelijke Israel geboren. Zie daar de tweedeling in het verbond dat God sloot met Abraham. Wanneer dan de apostel in Rom. 4 vers 11-12, ons het volgende leert : “En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend; opdat hij zou zijn een vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde, ten einde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde; En een vader der besnijdenis, dengenen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was.”

“Opdat hij zou zijn een vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde, ten einde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde.” Dit waren de gelovigen die uit de besnijdenis waren, vergelijk Hand. 10:45. Mag ik u nog een paar gelovigen uit de besnijdenis noemen? Denk maar aan alle geheiligden in Christus uit het Oude Testament, Adam, Eva, Abel, Henoch, Job, Jozua, Kaleb, Mozes, Mirjam, Simson, Jefta, David, Jesaja, Jeremia. Vul het rijtje verder maar aan. En een vader der besnijdenis, dengenen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was, Rom. 4:12. Vergelijk deze woorden eens met Rom. 9 vers 6-8 : Doch ik zeg dit niet, alsof het woord Gods ware uitgevallen; want die zijn niet allen Israel, die uit Israel zijn. Noch omdat zij Abrahams zaad zijn, zijn zij allen kinderen; maar: In Izaak zal u het zaad genoemd worden. Dat is, niet de kinderen des vleses, die zijn kinderen Gods; maar de kinderen der belofenis worden voor het zaad gerekend. Zij die met Abraham besneden waren geworden, waren ook in hem geheiligd geworden. Dat is apart gezet, en delen in zijn aardse zegeningen. Wanneer de knechten van Abraham door God ook geestelijk besneden waren geworden, dan deelden ze ook in zijn geestelijke zegeningen, omdat zij dan een gelovige (in Christus) uit de besnijdenis geworden waren. Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben dezelve van verre gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben beleden, dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde waren, Hebr. 11:13. Daar hoor ik iemand roepen: *Maar er staat toch in de Bijbel, dat de kinderen van een gelovige heilig zijn?* " Want de ongelovige man is geheiligd door de vrouw, en de ongelovige vrouw is geheiligd door den man; want anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig, 1 Kor. 7:14. Er staat wel dat ze heilig zijn, maar niet dat ze zich moeten laten dopen. Als dat zo was, zou de ongelovige echtgenoot ook gedoopt moeten worden.

Weer een ander stelt mij misschien deze volgende vraag : *Maar in het Oude Testament werden de kinderen toch besneden en ontvingen op die manier het teken van het verbond met God?* De Israëlitische jongetjes van acht dagen oud werden besneden. De meisjes uiteraard niet. Hier gaat de vergelijking van de besnijdenis met de doop dus al mank. Want bij de kinderdoop doopt men zowel jongens als meisjes. Waarom werden alleen de mannen besneden? Omdat de man het hoofd van de vrouw was/is, zoals Christus het Hoofd van Zijn verkoren Kerk(= verkoren mannen en vrouwen) is. Doch ik wil, dat gij weet, dat Christus het Hoofd is eens iegelijken mans, en de man het hoofd der vrouw, en God het Hoofd van Christus, 1 Kor. 11:3.

Ik vervolg nu met enkele citaten uit weerlegging van de heer Burggraaf. In zijn weerlegging reageert hij vervolgens op een citaat van mijn hand over de moorman te Candace.

“DJK: En de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is, Hand. 8:36-37.”

GPPB : Kijk, dat is de visie van het hoogverlichte doperdom.

DJK : Dit is een duidelijk kenmerk van de heer GPPB. Wanneer hij het met woorden niet kan winnen, begint hij met de visie van anderen al snel de spot te drijven, of hij verdraait hun uitleg, en begint er vervolgens zijn pijlen op af te schieten. De kennis maakt opgeblazen, maar de liefde sticht. En zo iemand meent iets te weten, die heeft nog niets gekend, gelijk men behoort te kennen. Maar zo iemand God liefheeft, die is van Hem gekend, 1 Kor. 8:1-3.

GPPB : Ze vereenzelvigen een zendingssituatie met de verbondssituatie.

DJK : In het verbond wat God met Abraham sloot was een binnen- en buitenkant, Rom. 4:11-12, Rom. 9:6-8. Dit is wat ik bedoelde te zeggen, wanneer ik schreef: *“er zijn maar twee verbonden, meer zijn er niet!”* De binnenkant van dit verbond was het aardse verkoren bondsvolk Israel dat uit zijn zaad geboren zou worden, en de buitenkant van dit verbond was het geestelijke verkoren Israel, dat geestelijk uit Abraham geboren zou worden. Uit dit aardse zaad is Christus geboren geworden naar Zijn Lichaam, Joh. 4:22, en uit het geestelijke zaad is Hij geestelijk geboren, Openb. 12:2-5, Rom. 9:24. Filippus de diaken was in beide verbonden besloten, want hij was een gelovige uit de besnijdenis, maar de moorman was dus een gelovige uit de heidenen. Dat ik dit telkens alzo heb bedoeld te zeggen, was toch duidelijk uit mijn schrijven op te merken. Ik geef ruitelijk toe dat ik dit een weinig nader had moeten verklaren.

GPPB : Degenen die publiek en profaan dwalen in de leer der dopen, blijken dikwijls repeterende dwaalgeesten te zijn en zij ondergraven ook het fundament der zaligheid. De leer der dopen staat namelijk in onlosmakelijk verband met de leer waarmee de kerk staat of valt, namelijk met de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze. De doop staat in het kader van de rechtvaardiging, maar bij de dopers staat de doop in het kader van het geloof.

DJK : Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods, Rom. 5:1-6. Deze woorden zijn niet alleen van toepassing op de gelovige moorman uit Candacé, maar ook op de gelovige Lydia en haar huis, op het gelovige huisgezin van de stokbewaarder, op Saulus van Tarsen de grote christenvervolger, en op de drieduizend gelovige pinksterlingen. Dat de doop niet vergeleken kan worden met de besnijdenis, heb ik u alrede aangetoond.

GPPB : Bij de wederdopers en het baptisme staat Gods verbond NIET als bewegende oorzaak van de doop centraal, maar andersom. Ook staat God Die de goddelozen rechtvaardigt in de leer der wederdopers NIET centraal, maar het geloof en de gelovige. Dat geldt ook voor het baptisme.

DJK : Middels deze vormen van uitleg, is het woord 'baptizo' zelfs een vies woord geworden. Terwijl toch al de apostelen en hun helpers, door onderdompeling gedoopt hebben. Wanneer we alzo dienen te beschouwen, dan waren al de apostelen ook baptisten, begrijpt u? Als we het zo gaan uitleggen, dan lijkt het of alles alleen om de Doop draait. Nee, dat is een grove aantijging, maar ook een on-Bijbelse misvatting. Aan het einde van Handelingen 2, staat dat de Pinksterlingen zich bekeerden, en het gepredikte Woord gaarne aannamen door het geschonken geloof, waarna zij volhardende waren in de brekingen des broods. Zie daar de Bijbelse volgorde.

GPPB : Daaruit volgt dat men in feite niet meer de rechtvaardiging van de goddeloze leert, maar de rechtvaardiging van de gelovige, omdat men het verbondshandelen Gods laat afhangen van het geloof.

DJK : Alle voornoemde Bijbelse voorbeelden die gedoopt werden, zijn als goddelozen door het zaligmakende geloof gerechtvaardigd geworden in en door het toegepaste Bloed van Jezus Christus. Op hen allen waren deze woorden van toepassing : Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, Rom. 6:3-8.

Zij mochten het ook met de apostel betuigen: "Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou. Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft, Gal. 2:19-20."

Al deze gelovige zielen, waren dus eerst door de Geest der dienstbaarheid aan het einde van hun bestaan voor God gebracht, waarna de Geest der levendmaking hen geestelijk deed opstaan uit het graf der zonden, door de geestelijke kracht van de opstanding van Christus, 1 Petrus 3:21.

GPPB : Die visie is volstrekt dopers en dopers is wettisch. Hoewel de doop zonder geloof niet verstaan kan worden, is de doop niet afhankelijk van het geloof. God is de Eerste in het zaligen van zondaren, de Eerste in de gemeenschap, de Eerste in de doop en ook de Eerste in het HA. De zaligheid en de daaraan verbonden weldaden gaan eenzijdig van God uit, ook de sacramenten. God beveelt ten doop; God nodigt ten Avondmaal.

DJK : U vergeet uw laatste zin te eindigen met: *“die in Hem geloven tot eeuwige zaligheid, en vergeving van al hun zonden.”* Noem mij slechts 1 Bijbels voorbeeld, waaruit blijkt dat ook de ongelovigen door het badwater der wedergeboorte gedoopt mochten worden. Heeft Hij ons(=Zijn verkoren volk) zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes, Titus 3 vers 5.

GPPB : Het HA is Gods verbondstafel voor de ware gelovigen, namelijk om de dood van Christus -waarin zij gedoopt zijn- te gedenken. De Doop gaat aan het HA vooraf om het teken des verbonds aan alle bondelingen te verzegelen. Uit die groep van bondelingen roept God inwendig Zijn Bruidskerk ten leven en vervolgens roept Hij hen aan de tafel des verbonds. Dat leert ook Handelingen 2:39b overduidelijk: *“....zovelen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.”*

DJK : Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen. En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt, Rom. 8:29-30. De moorman uit Candace was een gekende van eeuwigheid, die door de Heilige Geest in de volheids des tijds tot de geloofsgemeenschap met Christus geroepen, en is door het geloof in Hem gerechtvaardigd, en tenslotte verheerlijkt geworden. En toen zij uit het water waren opgekomen, nam de Geest des Heeren Filippus weg, en de kamerling zag hem niet meer; want hij reisde zijn weg met blijdschap, Hand. 2:39. Het zaligmakende geloof is door de Heilige Geest in zijn hart is geboren, toen hij als een helwaardigde de prediking van Christus Jezus mocht aanhoren, aan hem door Filippus de diaken verkondigd, Hand. 8:35. Denk bij deze ook weer aan het huis van Cornelius, lees en herlees het einde van Hand. 10 : Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd. Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God groot maken. Toen antwoordde Petrus: **Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij?** Ik heb GPPB nog niet 1 keer zien schrijven dat de doop onlosmakelijk verbonden is met het ontvangen van de Heilige Geest, c.q. de verworven Geest van Christus, Dewelke is de Geest der levendmaking en der aanneming tot kinderen. Dat is natuurlijk vrij voorspelbaar, omdat het geheel niet strookt met zijn verdediging van de kinderdoop.

GPPB : De dopersen daarentegen nemen zelf de doop ter hand als een hefboom om daarmee hun geloof te bezegelen. Maar Gods Woord laat duidelijk uitkomen, dat de doop een daad van GóD is en blijft. Niemand wordt in de naam van het geloof gedoopt, maar in de Naam van Goddrie-enig.

DJK : Niemand kan en mag zelf de Doop ter hand nemen. Het is een heilig sacrament, ingesteld door Goddrie-enig. Het sacrament is een teken en beeld van de geestelijke doop, tot versterking en verzegeling van die geestelijke doop in Christus.

GPPB : Bij de volwassendoop is de volgorde weliswaar: geloof - belijdenis - doop. Maar dat betekent niet, dat dan de doop afhankelijk is geworden van het geloof en een bezegeling betekent van mijn geloofsdaad, mijn beslissing, mijn bekering. Op het moment van de doop is ook de volwassene iemand, die het Koninkrijk van God alleen maar ontvangen kan en dus van zijn kant niets te bieden heeft; -ook niet zijn 'geloofsbeslissing'- maar alleen maar ontvangen kan als een kind (Luk. 18:17).

DJK : Maar Jezus riep dezelve kinderkens tot Zich, en zeide: Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert hen niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods. Voorwaar, zeg Ik u: Zo wie het Koninkrijk Gods niet zal ontvangen als een kindeken, die zal geenszins in hetzelfde komen, Lukas 18:16-17. Zie hier weer hoe Christus door gelijkenissen spreekt. Telkens sprak Hij in geestelijke beelden om Zich verborgen te houden voor de wereld en het farizeïsme, maar ook om Zich tegelijkertijd te openbaren aan Zijn verkoren kinderen, Mark. 4:11-12. De moorman was een verkoren kind van Hem, die onder dienstbaarheid der wet gevangen was. "Doch ik zeg, zo langen tijd als de erfgenaam een kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij een heer is van alles; Maar hij is onder voogden en verzorgers, tot den tijd van den vader te voren gesteld. Alzo wij ook, toen wij kinderen waren, zo waren wij dienstbaar gemaakt onder de eerste beginselen der wereld, Gal. 4:1-3." Als een verkoren kind, als een zwarte Moriaan was hij geroepen tot de prediking van het Goddelijke Woord, en kwam hij tot Christus. De moorman dacht Hem te Jeruzalem te vinden, maar vond Hem buiten de legerplaats, gelijk de blindgeborene in Joh. 9:35-38. De moorman werd van zijn eerste man verlost, door de geestelijke kruisdood te sterven met zijn lieve Borg en Zaligmaker, Rom. 7:1-6, waardoor hij vrij was gemaakt van de wet die hem geestelijk vervloekte en gedood heeft, en hij door het geloof als een kind tot Jezus Christus, zijn Tweede Man, mocht gaan. Ik schrijf u, kinderkens, want de zonden zijn u vergeven om Zijns Naams wil. Ik schrijf u, vaders! want gij hebt Hem gekend, Die van den beginne is. Ik schrijf u, jongelingen, want gij hebt den boze overwonnen. Ik schrijf u, kinderen, want gij hebt den Vader gekend, 1 Joh. 2:12-13.

GPPB : In wezen is de volwassendoop ook een kinderdoop.

DJK : Dat is nu het eerste zinnige woord wat ik van GPPB. omtrent dit punt heb vernomen. Het betreft hier dus geen aardse kinderen, maar geestelijk geboren kinderen in Christus, door het geloof. Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes, Titus 3:5.

GPPB : DJK valt de wederdopers en de baptisten toe, die het verbond afhankelijk maken van het geloof en daarmee de Maker en de Middelaar van het verbond buiten spel zetten. Dopen gaat van God uit en niet van de gelovige mens. Het baptisme en de visie van de wederdopers omtrent de doop is dan ook puur horizontaal gericht. De doperse leer waarin men het geloof over het verbond laat heersen, is dan ook met recht een wettische leer te noemen.

DJK : Hier wordt gesuggereerd dat het geloof als voorwaarde geleerd en geprekt dient te worden. Nee, dat is niet waar! Het zaligmakende geloof is slechts het middel tot vereniging met het Voorwerp van het geloof, Christus Jezus en Dien gekruist. Hoewel het geloof en de waarachtige bekering wel van ons allen geëist wordt door de prediking des Woord. Door deze oproep eist God rechtvaardig Zijn Beeld van ons terug, waarin Hij ons heeft geschapen. Dat is het Beeld van Christus, van ware wijsheid, kennis, gerechtigheid en heiligheid. Aan de oproep van deze Goddelijke eis, dient een zondaar geestelijk te sterven, aler hij straks voor eeuwig zal gaan sterven. Lees hier :

1. **Hoe de Pinksterlingen geestelijk stierven aan de vloek der wet:** Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt. En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?
2. **Hoe de stokbewaarder geestelijk stierf aan de vloek der wet:** En als hij licht geëist had, sprong hij in, en werd zeer bevende, en viel voor Paulus en Silas neder aan de voeten; En hen buiten gebracht hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?
3. **Hoe de moordenaar naast Jezus geestelijk stierf aan de vloek der wet:** Maar de andere, antwoordende, bestrafte hem, zeggende: Vreest gij ook God niet, daar gij in hetzelfde oordeel zijt? En wij toch rechtvaardiglijk; want wij ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan hebben; maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. En hij zeide tot Jezus: Heere, gedenk mijner, als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn.

GPPB : DJK haalt twee situaties door elkaar, namelijk door het dopen in een zendings-situatie en het dopen in een verbondssituatie met elkaar te vereenzelvigen. Ten aanzien van de Heilige Doop, leert Gods Woord dat ALLE verbondskinderen delen in de uitwendige zegen van het verbond, die echter alleen inwendig toegepast wordt bij zovelen als de Heere er toe roepen zal tot erfgenamen des verbonds (Hand. 2:39b).

DJK : U vervalt in herhaling, beste cowboy! Wat velen vergeten is, dat het aardse Israel in Mozes(= middelaar v/h oude verbond) gedoopt is door de rode zee, 1 Korinthe 10:2. En het geestelijke Israel in de dood en door het bloed van Christus(= Middelaar v/h nieuwe verbond) gedoopt is, Gal. 3:27, Rom. 6:3, Kol. 2:11-12. Onder het aardse volk Israel zat tarwe en onkruid, maar onder het geestelijke Israel NIET. Toch groeit het geestelijke Israel wel samen op met het onkruid. Maar dat wil niet zeggen, dat het onkruid waarmee ze moeten opgroeien, ook in het geestelijke Verbond delen, en daardoor als kinderen gedoopt mogen worden, zonder rekenschap afgelegd te hebben, van de Hope des eeuwigen Levens die in hen geboren is. Het geestelijke Israel kan ervan getuigen hoe zij door een weg van bloedstorting(=verzoening) en gerechtigheid(=verlossing) in vrijheid gezet zijn geworden. Hiervan kan het onkruid dat ook in de gemeente van Korinthe aanwezig was, NIET getuigen. Als dan de apostel zegt, het is niet alles Israel wat Israel heette, doelde hij op de boze werken van het onkruid in de gemeente te Korinthe. We kunnen dus niet zeggen, onder het oude verbond was alles besneden, dus moet onder het nieuwe verbond alles gedoopt zijn. Om de eenvoudige reden dat er in en onder het oude Israel wel onkruid was, maar onder het geestelijke Israel NIET. Gods Woord leert in de Handelingen der apostelen

heel duidelijk, eerst het geloof en dan pas de doop. Later hebben de apostelen dit ook alzo verwoord in hun zendbrieven.

GPPB : In het kader van het verbond wil God soeverein handelen door middel van de prediking van Wet en Evangelie. De uitwerking van de rechte prediking is tweëerlei, namelijk een reuke des doods ten dode en een reuke des levens ten leven. Alleen binnen het kader van het verbond wordt het ongeloof als de grootste zonde aangerekend en degenen die in hun ongeloof volharden en daarin sterven zullen met dubbele slagen eeuwig geslagen worden. Dat laatste zou niet kunnen als het verbond geheel uit erfgenamen zou bestaan, ofwel geheel uit uitverkorenen.

DJK : Door de prediking des Woords roept God Zijn verkoren schapen, Joh. 3:16-18, Joh. 17:9-17, en scheidt God de bokken van de schapen. Want, schapen worden geen bokken, en bokken worden nooit schapen. Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen; en het zal worden een kudde, en een Herder, Joh. 10:16. *Met kanttekeningen :*

andere schapen, die

Namelijk de uitverkorenen uit de heidenen.

stal niet zijn;

Namelijk der Joodse gemeente; Joh. 11:51,52.

In het geestelijke verbond in Christus zijn geen verkoren bokken besloten. Hoewel deze bokken ook uitwendig door de prediking des Woords geroepen worden, is het hen als reuke des doods ten doden, 2 Kor. 2:16. God maakt Zich daardoor van hen vrij! Vrij van hun ongeloof, door de oproep tot geloof en bekering middels de Woordverkondiging van Zijn knechten, omdat ze door hun ongeloof Hem voor een Leugenaar hebben gehouden, 1 Joh. 5:10. Daarom kunnen en mogen zij ook nooit in Hem gedoopt worden. Maar tot den goddeloze zegt God: Wat hebt gij Mijn inzettingen te vertellen, en neemt Mijn verbond in uw mond?(Psalm 50:16) Simon de tovenaer bleek zo'n bok te zijn, waardoor zijn doop ongeoorloofd was, Hand. 8:13. GPPB kan wel duizend keer die tekst uit Hand. 2:39, blijven herhalen. Waarin geschreven staat: *Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.* Dit kan twee dingen betekenen. Dat waren de kinderen die op dat moment bij hun ouders stonden, en ook het gepredikte Woord gaarne aannamen, en daarna gedoopt werden. Of deze woorden waren van dezelfde profetische waardij, zoals Paulus aan de stokbewaarder profeteerde dat hij en huis zalig zouden worden, indien zij in de Heere Jezus Christus zouden geloven, Hand. 16:31. En dat is ook geschiedt, lees in Hand. 16:34.

GPPB : Gods Woord leert dus twee doopsituaties, namelijk in een zendingssituatie die altijd met de volwassendoop begint (Matth. 28:19) en de kinderdoop in de verbondsgemeente, waarvan de leden der gemeente allen verbondskinderen zijn en derhalve behoren gedoopt te wezen.

DJK : Dit kunt u met geen enkele tekst uit Gods Woord bewijzen, beste man. De hele kinder- of zuigelingendoop vinden we nergens terug in het Woord. Ten tweede spreekt Gods

woord ook niet van een volwassendoop, maar van de doop der gelovigen. Maar ik neem aan dat u dit bedoelt te zeggen. De kinderdoop is werkelijk een on-Bijbelse misvatting die niet anders gestoeld is dan op een veronderstelde hypothese, die heel goed vergeleken kan worden met de veronderstelde wedergeboorteleer van G.H. Kersten of Kuiper, die er vervolgens nog aan vast zouden plakken, dat het teken van het verbond en het water der wedergeboorte nog wel toegepast moet worden, wil het wel zijn voor de eeuwigheid. Voor de doop der gelovigen zijn dus wel talrijke voorbeelden te noemen.

GPPB : De eerste christengemeente begon met de volwassendoop, omdat de eerste christengemeente in het kader stond van een zendingssituatie. Na de uitstorting van de Heilige Geest, was het eerste zendingsterrein: Jeruzalem. Op de prediking van het Evangelie kwamen er vele mensen tot het geloof in Christus en werden gedoopt; eerst de volwassenen, en vervolgens ook hun kinderen, omdat zij in het verbond Gods waren ingelijfd geworden, hetgeen de Heilige Geest bij monde van Petrus leert in Handelingen 2:39. Op de Pinksterdag werd ook de overgang vanuit een zendingssituatie naar een verbondssituatie zichtbaar, en daarin zijn ook de kleine kinderen der gelovigen begrepen, zoals duidelijk in Hand. 2:39 wordt vermeld. Zo is dus de eerste christengemeente ontstaan als verbondsgemeente, namelijk op de Pinksterdag. Het bleek echter dat niet alle leden van de eerste christengemeente ERFGENAMEN des verbonds waren. Ananias en Saffira waren wel leden van de eerste christengemeente; zij waren gedoopt, maar blijkens hun afval bleken zij geen erfgenamen van het verbond te zijn. *“Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen”*, Matth 7:21.

DJK : Gedeeltelijk mee eens. Kan onmogelijk alles blijven herhalen.

GPPB : Nog even terug naar het beroep van DJK op de doop van de kamerling. Het beroep van DJK op de kamerling is vrij onnozel, want ook de kamerling werd gedoopt in het kader van een zendingssituatie, die ALTIJD met de volwassendoop begint. Zijn gelovige ouders in het verbond Gods ingelijfd door de doop, dan moeten ook de kinderen gedoopt worden, omdat zij in de ouders begrepen EN in hen geheiligd zijn, kinderen des verbonds zijn, en derhalve gedoopt behoren te wezen. Dat is puur Bijbels en gereformeerd.

DJK : Want de ongelovige man is geheiligd door de vrouw, en de ongelovige vrouw is geheiligd door den man; want anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig, 1 Kor. 7:14. Ten eerste, delen de kinderen in de zegeningen van hun ouder(s) door het geloof van hun bekeerde vader en/of moeder, zoals Ismael geheiligd was in Abraham, Gen. 21:13, en Ezau ook een zegen van zijn vader Izak kreeg, Gen. 27:38-40. Geheiligd in dat is, delen in, apart gezet zijn met. Ik ben jong geweest, ook ben ik oud geworden, maar heb niet gezien den rechtvaardige verlaten, noch zijn zaad zoekende brood, Psalm 37:25. Ten tweede, wilde ik zijdelings deze vraag nog even stellen, gesteld vanuit het oogpunt van een aanhanger van de kinderdoop. Wanneer de kinderen geheiligd zijn in het geloof van hun ouders, hoeveel ouders zouden hun kindje dan werkelijk mogen laten dopen, en hoevelen zouden er op dit punt dan niet staan te huichelen....?? Hoeveel ouders hebben er niet met een onbekeerd hart belijdenis van hun geloof staan te doen, waarna ze het zgn. kerkelijke recht ontvingen om hun kinderen te mogen laten dopen. De zorg die er op dit punt zeer terecht is omtrent het sacrament van het Heilig Avondmaal, zou omtrent het standpunt van de heilige Doop beslist niet kleiner mogen zijn. Voor het Heilig Avondmaal is niet alleen een kerkelijk recht, maar

ook een Goddelijk recht nodig. Voor het sacrament van de Heilige Doop is dit bij de kinderen niet nodig. Zie daar, hoe men de heilige Doop middels de kinderdoop feitelijk tot een tweederangs sacrament heeft gedegradeerd, namelijk tot versterking van het geloof voor anderen, en NIET tot persoonlijke versterking van het geloof van de kinderen. Beide sacramenten zijn door de Koning der Kerk ingesteld tot verzegeling en versterking van het geloof, maar wij hebben er zelf nog een bij verzonnen. Namelijk tot versterking van het geloof van anderen. Noem mij een Schriftgedeelte waar ik dit kan vinden, en ik ga direct overstag. Maar dat kunt u NIET, beste GPPB.

GPPB : Als zuigelingen en de kleine kinderen niet gedoopt mogen worden in de Naam van God Drie-enig, waarom heeft Christus dan bevolen: *“Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert hen niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods”*, Mark. 10:14 - Luk. 18:16 ?

Deze kinderen werden juist door Christus gedoopt met de Heilige Geest en bedeed met het geloof, zoals Johannes de Doper heeft voorzgd dat Christus dat doen zou.

DJK : Johannes heeft alleen zielen gedoopt die zijn prediking hebben geloofd. Was onder hen dan geen kaf onder het koren. Dat weet ik niet, en Johannes ook niet. Als we letten op de handelingen der apostelen, met name het voorbeeld van Simon Magus, dan moeten we aannemen van wel. Dat kon Johannes de Doper niet doorzien, alleen God. Onder de geboren zuigelingen die ter doop worden gebracht, zitten schapen en bokken. Verkoren engelen en verworpen duivels! Zou Christus de bokken onder deze kinderen dan ook tot Zich geroepen hebben? Of zouden deze woorden, *“Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert hen niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods”*, dan misschien toch alleen op Zijn geestelijk verkoren kinderen geslagen hebben....?!

GPPB : De dopersen leren in feite dat de kinderzegen van de Zone Gods ondergeschikt is aan de zegen van de volwassen- of geloofsdoop, hetgeen volkomen absurd en een godslasterlijke ketterij is.

DJK : Deze woorden zijn geheel voor uw rekening, beste man.

GPPB : Christus doopte met de Heilige Geest (ook die kinderen) en de doop met de Heilige Geest is zaligmakend, hetgeen van de waterdoop niet gezegd kan worden. DJK onderscheidt de doop met de Heilige Geest niet van de waterdoop, maar focust zich alleen op de geloofsdoop, hetgeen een dusdanige enge blik is, zodat er uit deze visie alleen maar dienstbare en doodgeboren kinderen voortkomen. Hetgeen Christus leert in Markus 16:16, nl. *“Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn”*, ziet trouwens op de wedergeboorte, namelijk uit water en Geest.

DJK : Gods Woord leert alleen de doop der gelovigen in Jezus Christus, dewelke een teken en zegel is van de geestelijke doop in de kruisdood van Christus.

GPPB : Wedergeboorte geschiedt uit water en Geest, zoals Christus in Zijn gesprek met Nicodemus leert. Wanneer het Griekse woord *“Bap'tizo”* in het Nieuwe Testament gebruikt wordt, wijst het meer op de geloofsvereniging met Christus dan op de waterdoop. Ook in Mark. 16:16 is dat het geval.

DJK : Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen. Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen. En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vleses hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen, Ezechiël 36:24-27.

GPPB : Het sacrament van de doop kan geen zaligmakende factor zijn, want dat leert Rome.

DJK : Volkomen mee eens! De moordenaar naast Jezus is alleen geestelijk in Zijn kruisdood gedoopt, Rom. 6:3, maar nooit lichamelijk door water gedoopt geworden. Toch is hij diezelfde dag nog met Christus in Zijn hemelse Paradijs ingegaan.

GPPB : Het sacrament moet sacrament blijven, namelijk als teken en zegel van de betekende zaak, hoewel de doop meer dan een teken inhoudt. Het sacrament van de doop typeert de dood van de oude mens en de opstanding van de nieuwe mens; ik zeg: typeert! We worden gedoopt in de doop van Christus, dat is: in Zijn dood gedoopt. Dat dit alleen door het geloof verstaan wordt en alleen in het geloof kan ontvangen worden, is buiten alle twijfel. Er moet geloofsvereniging met Christus zijn, een werkelijke vernieuwing, en daartoe is de doop met de Heilige Geest, ofwel de wedergeboorte uit water en Geest noodzakelijk. Alleen degenen die gedoopt zijn met de Heilige Geest, hebben ook het ware geloof, in tegenstelling tot de tijdgelovigen, die ook pretenderen te geloven en weliswaar gedoopt zijn, maar daarbij doelen zij op de waterdoop, maar de waterdoop is sacramenteel en niet zaligmakend. Johannes de Doper zegt: *“Ik doop u wel met water; maar Hij komt, Die sterker is dan ik, Wien ik niet waardig ben den riem van Zijn schoenen te ontbinden; Deze zal u dopen met den Heiligen Geest en met vuur”*, Luk. 3:16.

DJK : Weer een paar heldere en Bijbelse opmerkingen van GPPB...!! Goed zo, m'n jochie. Het sacrament moet sacrament blijven, namelijk als teken en zegel van de betekende zaak, maar NIET gedegradeerd worden als een tweederangs sacrament tot versterking van het geloof van anderen. Waar lezen we dat in Gods Woord? De hele kinderdoop berust op een filosofische veronderstelling. Het gedoopte kind heeft wel een teken van de vergeving der zonden aan zijn hoofdje, maar kent geen persoonlijke vergeving van zijn zonden. Uit deze filosofie is ook de veronderstelde wedergeboorteleer ontstaan, die A. Kuiper onbewust, en G.H. Kersten bewust, leerden en verdedigden. Waarin o.a. geleerd wordt, dat een ziel wedergeboren kan zijn zonder kennis te hebben aan de heilzame kracht van het reinigende bloed van Jezus Christus. Dat zijn twee dingen die niet samen stroken. Gods Woord leert precies het tegenovergestelde.

Vervolgens weer een citaat dat GPPB. van mijn hand citeert :

“DJK: Wat betreft de kinderdoop, nog even het volgende : Het aardse Israel is gedoopt in Mozes(= middelaar v/h oude verbond) gedoopt is door de rode zee, 1 Korinthe 10:2. En het geestelijke Israel in de dood en door het bloed van Christus(= Middelaar v/h nieuwe verbond) gedoopt is, Gal. 3:27. Onder het aardse volk Israel zat tarwe en onkruid, maar onder het geestelijke Israel NIET. Toch groeit het geestelijke Israel wel samen op met het onkruid. Maar dat wil niet zeggen, dat het onkruid waarmee ze moeten opgroeien, ook in het geestelijke Verbond delen, en daardoor als kinderen gedoopt mogen worden,

zonder rekenschap afgelegd te hebben, van de Hoop des eeuwigen Levens die in hen geboren is. Het geestelijke Israel kan ervan getuigen hoe zij door een weg van bloedstorting(=verzoening) en gerechtigheid (=verlossing) in vrijheid gezet zijn geworden. Hiervan kan het onkruid dat ook in de gemeente van Korinthe aanwezig was, NIET getuigen. Als dan de apostel zegt, het is niet alles Israel wat Israel heette, doelde hij op de boze werken van het onkruid in de gemeente te Korinthe. We kunnen dus niet zeggen, onder het oude verbond was alles besneden, dus moet onder het nieuwe verbond alles gedoopt zijn. Om de eenvoudige reden dat er in en onder het oude Israel wel onkruid was, maar onder het geestelijke Israel NIET. Gods Woord leert in de Handelingen der apostelen heel duidelijk, eerst het geloof en dan pas de doop. Later hebben de apostelen dit ook alzo verwoord in hun zendbrieven.”

(Note GPPB.: WAAR?)

DJK : Dat heb ik hierboven veelvuldig genoeg vanuit het Woord aangetoond.

“DJK: Dan nog even terugkomend, op de woorden van Filippus de diaken die de moorman uit Candace doopte. Hij sprak deze woorden: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. Wat was deze man geestelijk omgevallen met een man als bijv. Simon de tovenaer. Ondanks dat deze man zijn geloof in Christus beleden had, en hij door Filippus gedoopt was, bleek uit zijn verdorven (geld-)begeerte dat het geen waar zaligmakend geloof was geweest. Hieruit blijkt dat Filippus ook geen hartenkenner was, maar uit de woorden die hij tot de moorman sprak, kunnen en mogen we wel concluderen, dat het ongeoorloofd is dat iemand gedoopt wordt indien hij het zaligmakende geloof in Christus Jezus nooit deelachtig is geworden. Hier kan niemand om heen, ook onze reformatoren niet, die op dit punt het standpunt van de Roomse kerk zijn trouw gebleven. Op dit punt, acht ik het gezag, het handelen, en hun onderwijs *(Note GPPB.: VAN WIE?)* van veel meer waardig dan het onderwijs van de reformatoren. Ik hoop dat u me hierin wilt en kunt verdragen. Maar, hoop ook dat u deze dingen eens wat nader wilt gaan onderzoeken. Telkens twee verbonden beschouwende, het verbond met het aardse Israel, en het genadeverbond in Christus met het geestelijke Israel. Meer verbonden zijn er niet.”

DJK : Van wie? Van de handelingen en leringen der apostelen, uiteraard. Wat ik bedoelde te zeggen met, *meer verbonden zijn er niet*, heb ik hierboven breed genoeg uitgemeten.

GPPB.: ‘De doop in de Rode Zee’ (1 Kor. 10:2), waarvan DJK rept, is echter een sacramentele wijze van spreken die een andere beduiding heeft, die DJK echter biblicistisch opvat en projecteert op zijn eigengemaakte aardse verbond. DJK beweert in de laatste alinea hierboven: “Telkens twee verbonden beschouwende, het verbond met het aardse Israel, en het genadeverbond in Christus met het geestelijke Israel. Meer verbonden zijn er niet.”

In een ander artikel “Weerlegging Stephan Bogert - Jeugdbode GGiN te Krimpen a/d IJssel” -die mevr. Ada Jansen-Versluis mij deed toekomen beweert DJK: “Een aards verbond, Exodus 6:1-4, en een geestelijk verbond, Rom. 9:8, Hebr. 8. Meer verbonden zijn er niet.”

DJK : Als iemands uitleg GPPB niet zo gemakkelijk uitkomt, en/of hij daardoor geheel in de war dreigt te geraken, maakt hij je al gauw uit voor een Biblicist. Welke andere beduiding mijn voorbeeld dan wel mag hebben, hoor ik hem niet over. Het beeld van de rode zee waardoor Israel droogvoets heen toog, was duidelijk een geestelijk beeld van de heilige doop, dewelke een teken en zegel is op de geestelijke doop in de kruisdood van Christus, lees en herlees daartoe Exodus 12. *Zuivert dan den ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij..... Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus, 1 Kor. 5:7.*

GPPB.: Dat is onzin, want het natuurverbond dat God met Noach gesloten heeft, is ook een aards verbond, ofwel een verbond van tijdelijke aard. Gods Woord leert ten aanzien van de eeuwige bestemming des mensen, twee verbonden, namelijk het werkverbond en het genadeverbond en daartoe behoort geen aards verbond, zoals DJK wel suggereert.

DJK : Dat hebt u dan verkeert opgevat, beste GPPB. Lees twee keer hierboven.

GPPB.: De Wet der Tien Geboden is een eeuwigdurende Wet en het werkverbond is in en door Christus vervuld, maar alle onbekeerden blijven onder de Wet en onder de vloek. Ook was het verbond dat God met de aartsvaders gemaakt heeft geen aards verbond, nee, dat was het genadeverbond in Christus, al in de eeuwigheid gesloten tussen de Vader en de Zoon. God heeft dat verbond aan Abraham en zijn zaad vermaakt en tot Abraham gesproken: *“En in u en uw Zaad zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden”*, Gen 28:14b. Ja, tot in duizend geslachten. *“Gij zaad van Abraham, Zijn knecht, gij kinderen van Jakob, Zijn uitverkorene!”* Ps. 105:6. *“Hij gedenkt Zijns verbonds tot in der eeuwigheid, des Woords, dat Hij ingesteld heeft, tot in duizend geslachten”*, Ps. 105:8. En in Genesis 17:7 staat geschreven: *“En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u.”*

DJK : Volkomen mee eens!

GPPB.: DJK rept van een aards/tijdelijk verbond en van een geestelijk verbond, dus in de visie van DJK is er geen plaats voor het werkverbond, terwijl Paulus van de enige twee geestelijke verbonden melding maakt in Galaten 4:24 (ev): *“Hetwelk dingen zijn, die andere beduiding hebben; want deze zijn de twee verbonden; het ene van den berg Sinai, tot dienstbaarheid barende, hetwelk is Agar”*, enz. In het artikel aan Bogert doet DJK ook aan klankegeese en verbindt het door hem geleerde ‘aardse verbond’ met Abraham, want hij noemt Abraham een ‘aartsvader’, maar ‘aartsvader’ is de vleselijke versie van de Bijbelse benaming ‘aartsvader’. Gods Woord leert wel twee (geestelijke) verbonden, namelijk het werkverbond en het genadeverbond, maar Gods Woord leert geen twee genadeverbonden en ook niet 1 aards en 1 geestelijk verbond.

DJK : Ik geef ruitelijk toe, dat ik dit wel wat meer had mogen verduidelijken.

GPPB.: Het volk Israël was als verbondsvolk onder de Wet in bewaring gesteld, hetgeen Paulus leert in Galaten 3:23: *“Doch eer het geloof [Christus in het vlees] kwam, waren wij onder de wet [in inzettingen bestaande] in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden.”* Namelijk door de komst van Christus.

DJK : Namelijk door de komst van het geloof in Jezus Christus in hun harten, bedoeld de apostel hier ook de Galatiërs te leren. Uiteraard eerst het aardse, dan het geestelijke. Wellicht dat de heer GPPB het met deze uitleg niet eens is. Maar dan heeft hij ook de uitleg van de befaamde Maarten Luther tegen zich. Lees zelf hier :

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/10/luther-over-gal-3-vers-21-25.pdf>

Het zou me niet verbazen als GPPB zijn uitleg boven die van Luther zou verheffen.

GPPB.: Maar dat betekent niet dat de Wet in inzettingen bestaande het verbond met Abraham teniet deed (zie: Rom. 4:13-14). DJK loochent het bestaan van uitwendige kinderen des verbonds, en leert dat het verbond Gods alleen maar uit een geestelijk Israël bestaat.

DJK : Nou, voor de tweede keer dan! In het verbond wat God met Abraham sloot was een binnen- en buitenkant, Rom. 4:11-14, Rom. 9:6-8. Dit is wat ik bedoelde te zeggen, wanneer ik schreef: *“er zijn maar twee verbonden, meer zijn er niet!”* De binnenkant van dit verbond was het aardse verkoren bonds-volk Israel dat uit zijn zaad geboren zou worden, en de buitenkant van dit verbond was het geestelijke verkoren Israel, dat geestelijk uit Abraham geboren zou worden. Uit dit aardse zaad is Christus geboren geworden naar Zijn Lichaam, Joh. 4:22, en uit het geestelijke zaad is Hij geestelijk geboren, Openb. 12:2-5, Rom. 9:24. Filippus de diaken was in beide ver-bonden besloten, want hij was een gelovige uit de besnijdenis, maar de moorman was dus een gelovige uit de heidenen.

GPPB.: Maar ook die doperse visie is geheel conform de on-Schriftuurlijke ‘logische’ leer van dr. Steenblok, die het verbond beperkte tot de uitverkorenen en zo het genadeverbond stelde onder de absolute beheersing van de verkiezing. O, dus DJK is ook een Steenblokkiaan.

DJK : Zie hier weer de tactiek van GPPB. Hier verliest hij kennelijk even de controle over zichzelf, en begint een beetje door te slaan. Hij verdraait iemands woorden, of hij doet er zelfs nog een schepje boven op, en begint er vervolgens weer op te schieten. Dit is daarom de laatste keer dat ik hier op reageer. Lees hier hoe ik over dr. Steenblok, ds. F. Mallan, en de GGiN denk. <http://www.dewoesteweg.nl/diversen/toonzetters-20e-eeuw/>

<http://www.dewoesteweg.nl/persberichten/augustus-2009/>

GPPB.: DJK beweert zelfs dat de Reformatoren de afgodische Roomse gebruiken en instellingen omtrent de doop trouw zijn gebleven, dus dat zij Gods Woord ontrouw zijn geweest t.a.v. de leer der dopen, omdat volgens DJK de kinderdoop uit de zgn. ‘vervangingsleer’ is voortgekomen. Die bewering is absoluut uit de lucht gegrepen en ik vraag me af of DJK zelf weet wat er met de vervangingtheologie bedoeld wordt. Alles wat DJK over de vervangingsleer schrijft, heeft hij uit het blad VERWACHTING van dhr. Buijs gestolen, hetgeen DJK ook doet uit mijn geschriften en artikelen, hetgeen reeds door velen is geconstateerd. Simson zei tegen de Filistijnen: *“Zo gij met mijn kalf niet hadt geploegd, gij zoudt mijn raadsel niet hebben uitgevonden”*, Richt. 14:18b, maar DJK heeft het raadsel nog steeds niet uitgevonden, ondanks hij met andermans kalveren ploegt. Dat is niet cynisch bedoeld, maar slechts een bewezen feit. Goed, we gaan verder.

DJK : Hun keel is een geopend graf; met hun tongen plegen zij bedrog; slangenvenijn is onder hun lippen. Welker mond vol is van vervloeking en bitterheid; Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten; Vernieling en ellendigheid is in hun wegen; En den weg des vredes hebben zij niet gekend, Rom. 3 vers 13-17.

Wat GPPB verder allemaal over het verbond etc. schrijft, klinkt natuurlijk wel heel gewichtig, maar heeft feitelijk weinig of niets te maken met de verdediging van de kinderdoop, en laat ik dus verder maar achterwege. Ik heb hem NIET een keer zien schrijven dat het sacrament van de heilige doop in Gods Woord telkens onlosmakelijk verbonden is met het ontvangen van de Heilige Geest. Ik heb hem daarom ook niet eenmaal zien schrijven, waarom de Heilige Geest Zich paarde aan het ambt van Christus dat Hij van Zijn Vader ontving. Het was dat Zijn drievoudige ambtsbediening niet vruchteloos zou zijn. Hetzelfde geldt de verkorenen Gods, wanneer zij door het zaligmakende geloof het ambt aller gelovigen door de Heilige Geest van Goddrie-enig ontvangen. Ook zegt GPPB wijselijk niets over het feit dat Christus Zichzelf als kind niet liet dopen, maar wel als volwassene. Ook zegt GPPB niets over het feit waarom alleen de jongens in Israel besneden dienden te worden, maar bij de doop zowel het gelovig mannelijk als het vrouwelijk geslacht gedoopt dient te worden. Dit wijst toch heel duidelijk op het geestelijk verkoren Israel. Deze dingen stroken wezenlijk niet met zijn uitleg, waardoor hij ze heel gemakkelijk laat liggen. Het feit dat hij mij in de rest van zijn weerlegging vereenzelvigt, met de visie van de heer Hollebrandse, is ook onterecht. Met de strekking van de weerlegging omtrent de zuigelingendoop van de heer Hollebrandse ben ik het wel eens. Anders had ik het niet op m'n website geplaatst. Maar het is natuurlijk geen stuk van mezelf, waardoor ik het onmogelijk is elk detail met hem eens kan zijn.

Geliefde lezer, laat het heel duidelijk zijn, dat ik de kinderdoop als zijnde on-Bijbels verwerp. Maar hen die hun kinderen toch laten dopen, verwerp ik niet en veracht ik nog minder. Want, ook ik ben in deze kerkelijke traditie geboren. Maar wanneer men mij uitnodigt om een doopdienst van hun kinderen bij te wonen, dan bedank ik er wel vriendelijk voor. Onlangs vroeg een lezer wat hij moest doen omtrent dit punt, en waar hij zijn kind moest laten dopen vanwege een bepaalde kerkelijke situatie waarin hij terecht was gekomen. Ik heb hem duidelijk te kennen gegeven hoe ik over deze zaken denk, en hem dus afgeraden zijn kind te laten dopen. Ik zal dit nooit drijven, maar wanneer men mij om raad vraagt, zal ik altijd op grond van Gods Woord trachten te antwoorden. Waar het mij in deze ook om gaat is, waar het op het erf der kerk uiteindelijk allemaal toe heeft geleid. Ik heb getracht zoveel als mogelijk Gods Woord in deze te laten spreken, en er geen dingen bij verzonnen die geen enkele betrekking hebben op het sacrament van de heilige Doop. Ik geef toe dat ik wat duidelijker had mogen zijn omtrent Gods verbond met Abraham. Uit mijn verklaring had men kunnen begrijpen wat ik hiermee heb willen zeggen. In deze geldt het ook weer dat, de bedoelde zaken van de woorden belangrijker zijn, dan de woorden van de zaken. Elke dwaas zal de schuld verbloemen; maar onder de oprechten is goedwilligheid, Spr. 14:9. Lees hier wat ik voorheen schreef over het verbond der werken en het verbond der genade. <http://www.dewoesteweg.nl/diversen/het-verbond-der-genade/>

Wie verder nog meer over de doop der gelovigen wenst te lezen, raad ik de visie van J.C. Philpot aan om eens te bestuderen. Deze kan ik op grond van Gods Woord niet weerleggen. Lees hier :

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/06/jc-philpot-over-het-sacrament-van-de-h-doop.pdf>

Ik verwerp de eenzijdige theologie van J.C. Philpot op sommige punten, omdat hij in zijn leringen ook menigmaal wet en evangelie heeft vermengd. Ik bemin zijn genade, maar

verwerp zijn dwalingen omtrent de leer van geestelijk leven voor de rechtvaardigmaking. Daarnaast doet Phlipot in zijn preken geen Bijbelse oproep tot geloof en bekering, omdat hij teveel vanuit het oogpunt van de Goddelijke uitverkiezing leerde. Maar op het punt van de sacramentsbediening waren de strict-baptists in Engeland, naar mijn bescheiden mening, weer zeer Bijbels! Iemand werd pas gedoopt nadat hij rekenschap had gegeven van de levende Hoop tot zaligheid, die in zijn ziel in Christus geboren was geworden, naar 1 Petrus 3:15. *En de vrouw (= de Kerke Christi) baarde een mannelijken zoon, die al de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede; en haar kind werd weggerukt tot God en Zijn troon. En de vrouw vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats had, haar van God bereid, opdat zij haar aldaar zouden voeden duizend tweehonderd zestig dagen, Openb. 12:5-6.* Daarmee had zo'n wedergeboren ziel een Goddelijk recht, maar ook een kinderlijk recht verkregen, en van de kerk waar hij lid was, een kerkelijk recht tot de bediening der heilige sacramenten. Daarna werd er in liefde toezicht op elkaar gehouden. Leer en leven, daar was nog een kerkelijke tucht! Ja lezer, wanneer ik dan de huidige situatie in behoudend kerkelijk Nederland beschouw, waar ook ik met mijn gezin toe behoor, dan denk ik weleens: "wat zijn we toch ontzaggelijk ver weg gedreven van de zuivere instellingen van Gods onfeilbare Woord. Gods Woord is beslist niet onduidelijk over de bediening van de heilige sacramenten, ook niet omtrent de wedergeboorte. Zolang we het maar verstaan vanuit de rechtvaardigingsleer der apostelen, en er zelf geen on-Bijbelse dingen bij gaan verzinnen. Zoals God volzalig en volheerlijk is in Zichzelf, zo ook het Woord dat van Hem zeer schone en wonderlijke dingen getuigt. Gods Woord heeft daarom niet van node, op bepaalde punten extra bekrachtigd te worden. Nee, het Gods Woord verdedigt Zichzelf! Wij dienen daarom altijd Gods Woord met Gods Woord te verklaren.

Hebben de reformatoren dat dan niet gedaan? Jawel, en in welke bijzondere mate! Maar toch mogen wij de reformatoren nooit boven Gods Woord Zelf gaan verheffen. De reformatie heeft leerstellig en op kerkelijk gebied een zeer zuiver geluid voort mogen brengen, maar zij heeft het standpunt van de kinderdoop vanuit de kerkelijke traditie willen handhaven en voort willen zetten, uitgenomen de dwaalleringen die Rome er aan verbonden heeft. Daarnaast verheugd het me, dat ik beslist niet de enige ben die de kinderdoop als on-Bijbels afwijs. Vele godzalige Schotse en Engelse predikers dachten er ten tijde van de reformatie en in de nadere reformatie precies hetzelfde over. Hadden zij dan de wijsheid in pacht? Nee, ook niet! Maar omtrent hun standpunt over de kinderdoop achtte ik hen veel Bijbels dan de uitleg der reformatoren. Wil ik dan in deze perse het laatste woord hebben? Welneen, lezer! Ik merk slechts maar op, en schrijf het maar neer, en tracht onophoudelijk te bidden om een vernieuwde (kerkelijke) Reformatie in Nederland. Maar, soms denk ik weleens, dat de huidige kerken niet meer te hervormen en te herstellen zijn. De reformatoren hebben de moederkerk van Rome in beginsel ook van binnenuit proberen te hervormen, maar dat bleek een onmogelijke zaak. Want, wie zou die vervloekte paus, en al die onbekeerde bisschoppen en kardinalen naar huis gestuurd moeten hebben...?? Maak de toepassing zelf maar voor de hedendaagse kerken in Nederland. Want, wie zal al die onbekeerde dominees, onbekeerde ouderlingen, en onbekeerde diakenen naar huis gaan sturen...?? Daarom lezer, we zijn, wellicht onwetend en onbedacht, in ons kerkelijk doen en denken, en in de kerkelijke leer (veronderstelde wedergeboorte), en in het gebruik van de sacramenten, wezenlijk weer ROOMS geworden, en daarmee teruggekeerd tot de HOER van Rome. Dit is niet meer af te wenden, en ook niet meer af te bidden. Ik geloof daarom nog wel in een Reformatie aangaande het goddeloze Nederlandse volk, maar niet meer in een Reformatie vanuit de kerken. Want, er is geen volk zo slecht of God weet er raad mee. Maar, deze

reformatie en opwekking zal onlosmakelijk verbonden zijn aan de nationale bekering der Joden. En soms denk ik weleens dat die tijd weleens spoedig aanstaande kan zijn. Gelet op de vele Joden die terug keren naar Israel, met daarbij een Amerikaanse president die een zeer huichelachtig anti-Israel beleid probeert uit te voeren. Laten we daarom veel bidden voor de bekering der Joden, maar ook niet vergeten te bidden voor de nationale bekering van de Joden van het noorden. *Les Juifs du Nord*, zeiden m'n klanten in Frankrijk weleens. De Joden van het noorden, dat zijn de Nederlanders. De lage landen die door God rijkelijk beschenen zijn geworden met het zuivere licht der reformatie, hebben de genademiddelen werkelijk verkwanseld. Kerken staan te koop, of worden omgebouwd tot verkoophallen, tot sportzalen, of tot woonhuizen. En de moskeeën van de sprinkhanen uit het oosten en zuiden, schieten als paddenstoelen uit de grond, Openb. 9:1-4. Vive la Hollande! Ja lezer, zo ver heeft ons vaderlandje het al geschopt. Wie zou niet wenen, over deze kerkelijke afval. Toch mogen we, en kunnen we ons hier niet boven verheffen, lezer. Want, ook wij behoren tot dat goddeloze Nederlandse volk, dat in het buitenland bekend staan als de vloekende natie. De Heere mocht ons land nog genadig willen wezen, nog willen bezoeken, nog in de engte willen brengen, opdat Nederland gelijk Nineve, nationaal voor God in het stof terecht mocht komen. Dan zou er nog hope zijn, voor ons en onze arme gedoopte kinderen. Dat geve den Heere, uit vrije genade om niet, om Jezus wille alleen.

Vraagt naar den HEERE en Zijn sterkte; zoekt Zijn aangezicht geduriglijk. Gedenkt Zijner wonderen, die Hij gedaan heeft, Zijner wondertekenen, en der oordelen Zijns monds. Gij zaad van Abraham, Zijn knecht, gij kinderen van Jakob, Zijn uitverkorene! Hij is de HEERE, onze God; Zijn oordelen zijn over de gehele aarde. Hij gedenkt Zijns verbonds tot in der eeuwigheid, des woords, dat Hij ingesteld heeft, tot in duizend geslachten; Des verbonds, dat Hij met Abraham heeft gemaakt, en Zijns eeds aan Izak; Welken Hij ook gesteld heeft aan Jakob tot een inzetting, aan Israel tot een eeuwig verbond, Psalm 105:4-10.

D.J. Kleen